

Suuresti murheellinen, pöyristyttävä  
ja liikuttava

# L a u l u

siitä

Kamalasta murhasta Nurmijär-  
ven pitäjässä,

Klaukkalan kylässä, jossa Simola  
nimisessä torpassa toulokuun 10 päivää  
vasten yöllä vuonna 1899 renki Karl Emil  
Malmelin lauhistavalla tavalla murhasi  
kaiiki torpassa kotona olemat asukkaat,  
kaikkiaan seitsemän henkeä.

Runoillut

R. Kautomieli.

Tampereen  
kaupunginkirjasto

3602 ALW Tampereella,

Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiö, 1899.

Arvo H. Nummen  
Tampere - kirjasto

100: -

## Seitsemän hengen murhasta Nurmijärvellä.

---

Nyt minä laulan kaikkein kuullen  
Afiasta kauheasta:  
Murhattu on Nurmijärvellä  
Seitsemän ihmistä vasta.

Simolan torppaan saapui siellä  
Marraskuussa renki,  
Mies kuin karhu, hartiat vahvat,  
Patsuniskainentkin.

Kalle Emil Malmeliini  
Hän oli nimeltänsä,  
Kaudan voitti hän kovuudessa  
Jolkalla mielellänsä.

Pian tuli riita Kallen kanssa  
Torpan asukkaille,  
Synkkeni siitä vengin mieli,  
Uhlasi kostaa noille.

Kostomielin renti-Kalle  
 Waipui synnin yöhön,  
 Bedoksi muuttui terrassansa,  
 Ryhtyi pedon töhön.

Kewätpäivänä työssä vielä  
 Torpassa ahkeroitiin,  
 Lepoon läytiin iltafella —  
 Kuinka peljätä voitiin.

Kenti-Kalle sankyn kampi  
 Tuwan omen juussa,  
 Muoto näytti nukkuralta,  
 Mieli oli muussa.

Waan kun wäki wähyneenä  
 Unehensa uupui,  
 Silloin Kalle sängystänsä  
 Salkehille toipui.

Piilun otti porstuasta,  
 Kirwehiä taksi,  
 Pimeässä filmät, muoto  
 Käwi kamalaksi.

Tuwan peräpuolle hiipi  
 Julma hirmukonna,

Siellä neidot, Edla, Anna,  
Nukkui tiedotonna.

Molemmille iski Kalle  
Saawat kaulaan, päähän,  
Unen untuvista syöksi  
Tuonen tuimaan jäähän.

Uinukfissa, tuntematta  
Tuskan tuitahdusta,  
Kattaiji heiltä elonlangan  
Kuolon läfi musta.

Kamarihin tuwan taatse  
Murhamies nyt hiipi,  
Ihmisiä siellä neljä  
Elämästä riisti.

Sängysänsä nukkui siellä  
Torpan wanha muori,  
Sille ensin kuolinistut  
Berikoira suori.

Muorin kanssa yhdessä nukkui  
Tyttärensä Sida,  
Kirves kerran wälähti ja  
Kuolon sai hän siitä.

Lattialla nukkui kaffi  
 Raunokaiista lasta,  
 Kolinasta, korinasta  
 Heräten nukkumasta.

Lapsukaisten juusta kuului  
 Sätähuuto karwas,  
 Waan ei heitä enää kuullut  
 Äiti hellä, armas.

Kuinka kuuli äiti heitä,  
 Kuinka kuollut muori!  
 Mutta työnsä kamalimman  
 Murhamies nyt suori.

Wiattomat ihmistaimet,  
 Pienoset ja hennot,  
 Katkasivat jäälimättä  
 Kirveslyönnit rennot.

Toisen tuwan karsinassa  
 Nukkui torpan wanhus,  
 Kuuli häätäkiljunan ja  
 Lapsukaisten parvun.

Kiirehasti kiiruhti hän  
 Apuun tullaksensa, —

Kalle tuwan owen suussa  
 Isti kirmehensä.

Kalle isti kirmehensä  
 Päähän latssi kertaa,  
 Vielä haawan turkkuhunkin  
 Wuotawaisen werta.

Miin jo laikki kaatuneeksi  
 Soutui torpan wäki.  
 Waattehensa weriseksi  
 Murhamies nyt näki.

Pois ne riisui, pukeutui  
 Pyhäwaatteihinsa,  
 Raiikki rahat piirongista  
 Otti taskuihinsa.

Kiirehasti taipaleelle  
 Murhamies nyt läksi,  
 Musta yö oli, mustemmaaksi  
 Soutui hän ijäksi.

Musta oli yö ja yössä  
 Hornanhenget huusi  
 Ilkkuellen: „tuo jo meille  
 Sielusi ja luusi.“

Raapurin ukko aamufella  
 Tuli asialle,  
 Kolkutteli owelle ja  
 Aikunoitten alle.

Kun ei kuullut hiistahdusta,  
 Tupahan hän astui, —  
 Raahustansa kalvenneena  
 Kotihinsa juoksi.

Hän se saatti sanoman  
 Nyt kylän ihmisille,  
 Tulivat he torpalle,  
 Raahistellen, surren.

Nuotioksi joutunut nyt  
 Simolan on torppa.  
 Hautaan leikkuhuoneen lautta  
 Ruumihit on wiety.

Paolaisna, rauhatonna  
 Sielusansa haawat,  
 Paeta koitti murhamiesi,  
 Runnes kiini saivat.

Tulen ääress' nuotiolla,  
 Pitäjässä Helsingin

29/84 - 39. N. men 3: -

Kuunummiehet, kyläläiset  
Tapasivat hylkyrin.

Sitten wiettiin roisto linnaan  
Beritöitään tuumimaan,  
Dikeuden tuomiota  
Rahlehisä wartoomaan.

Suuri on se rangaistus, min  
Kuumihinsa saapi,  
Surkeammin ikuisesti  
Sielunsa waijertaapi.

Suojaa, Herra, miesten mielet,  
Murhan aikehista,  
Suojaa, Herra, Suomen kansa  
Ihmis murhaajista!

Kuule, Herra, huutoamme  
Rakkautesi kautta,  
Päästä meitä pahundeästä,  
Synneistämme auta.



Arvo H. Nurmen  
Tampere - Kirjasto

Hinta 15 penniä.